The Relationship between the Law and Narrative in the Torah

1. רש"י בראשית פרק א פסוק א

(א) בראשית - אמר רבי יצחק לא היה צריך להתחיל [את] התורה אלא (שמות יב ב) מהחודש הזה לכם, שהיא מצוה ראשונה שנצטוו [בה] ישראל, ומה טעם פתח בבראשית, משום (תהלים קיא ו) כח מעשיו הגיד לעמו לתת להם נחלת גוים, שאם יאמרו אומות העולם לישראל לסטים אתם, שכבשתם ארצות שבעה גוים, הם אומרים להם כל הארץ של הקדוש ברוך הוא היא, הוא בראה ונתנה לאשר ישר בעיניו, ברצונו נתנה להם וברצונו נטלה מהם ונתנה לנו:

In the beginning — Rabbi Isaac said: The Torah which is the Law book of Israel should have commenced with the verse (Exodus 12:1) "This month shall be unto you the first of the months" which is the first commandment given to Israel. What is the reason, then, that it commences with the account of the Creation? Because of the thought expressed in the text (Psalms 111:6) "He declared to His people the strength of His works (i.e. He gave an account of the work of Creation), in order that He might give them the heritage of the nations." For should the peoples of the world say to Israel, "You are robbers, because you took by force the lands of the seven nations of Canaan", Israel may reply to them, "All the earth belongs to the Holy One, blessed be He; He created it and gave it to whom He pleased. When He willed He gave it to them, and when He willed He took it from them and gave it to us"

2. רמב"ן בראשית פרק יב פסוק ו

(ו) ויעבר אברם בארץ עד מקום שכם - אומר לך כלל תבין אותו בכל הפרשיות הבאות בענין אברהם יצחק ויעקב, והוא ענין גדול, הזכירוהו רבותינו בדרך קצרה, ואמרו (תנחומא ט) כל מה שאירע לאבות סימן לבנים, ויעקב, והוא ענין גדול, הזכירוהו רבותינו בדרך קצרה, ושאר המקרים, ויחשוב החושב בהם כאלו הם דברים מיותרים אין בהם תועלת, וכולם באים ללמד על העתיד, כי כאשר יבוא המקרה לנביא משלשת האבות יתבונן ממנו הדבר הנגזר לבא לזרעו:

And Avram passed through the land unto the place of Shechem: I will tell you a general principle - understand it in all of the coming sections about Avraham, Yitschak and Yaacov, and it is a great matter. Our rabbis mentioned it in a brief way, and said (Midrash Tanchuma 9), "Everything that occurred to our forefathers is a sign for the children." And therefore the verses will write at length in recounting the journeys and the digging of the wells and the other events. And one who thinks about them can think as if they were superfluous things with no purpose. But all of the events come to teach about the future, for when an event occurs to a prophet, [meaning] of the three forefathers, he will contemplate from it the matter that is decreed to come to his seed

3. <u>רמב"ן בראשית פרק יב פסוק י</u>

(י) ויהי רעב בארץ - הנה אברהם ירד למצרים מפני הרעב לגור שם להחיות נפשו בימי הבצורת, והמצרים עשקו אותו חנם לקחת את אשתו, והקב"ה נקם נקמתם בנגעים גדולים, והוציאו משם במקנה בכסף ובזהב, וגם צוה עליו פרעה אנשים לשלחם:

ורמז אליו כי בניו ירדו מצרים מפני הרעב לגור שם בארץ, והמצרים ירעו להם ויקחו מהם הנשים כאשר אמר (שמות א כב) וכל הבת תחיון, והקב"ה ינקום נקמתם בנגעים גדולים עד שיוציאם בכסף וזהב וצאן ובקר מקנה כבד מאד, והחזיקו בהם לשלחם מן הארץ. לא נפל דבר מכל מאורע האב שלא יהיה בבנים. והענין הזה פרשוהו בבראשית רבה (מ ו) רבי פנחס בשם רבי אושעיא אמר, אמר הקדוש ברוך הוא לאברהם צא וכבוש את הדרך לפני בניך, ואתה מוצא כל מה שכתוב באברהם כתוב בבניו, באברהם כתוב ויהי רעב בארץ, בישראל כתיב (להלן מה ו) כי זה שנתים הרעב בקרב הארץ:

And there was famine in the land (Gen. 12:10) — behold, Avraham went down to Egypt due to hunger, to live there temporarily in order to save his life in the days of drought, and the Egyptians exploited him without cause to get his wife, and the Holy One of Blessing avenged them with great afflictions, and brought him out from there with cattle, silver and gold, and Pharaoh had commanded men to send him. And it is a hint from (Avraham), since his children went down to Egypt because of hunger to live temporarily in the land, and the Egyptians did evil to them and took their wives, as it says (Exodus 1:22) And every (baby) girl you shall let live, and the Holy One of Blessing avenged them with great afflictions until they were taken out (laden) with silver and gold and sheep and cattle,

with many possessions, and they (Egyptians) pressed them to be gone from the land. Not a single incident that befell the father didn't befall the children. And this matter is explained in Bereshit Rabbah 8:6 "Rabi Pinchas said in the name of Rabbi Oshaya - The Holy One said to Avraham: 'Go and conquer the way for your children.' And you find that everything that was written regarding Avraham was also written regarding his descendants: regarding Avraham it is written and there was famine in the land, regarding Israel it is written (Genesis 45:6) this is already two years of famine in all the land."

4. נציב הקדמה לבראשית

זה הספר, הנקרא ספר בראשית, נקרא בפי הנביאים ספר הישר... ויש להבין הטעם: למה קרא בלעם את אבותינו בשם ישרים ביחוד, ולא צדיקים או חסידים וכדומה? וגם: למה מכונה זה הספר ביחוד בכינוי ישרים? ובלעם התפלל על עצמו שיהא אחריתו כמו בעלי זה הכינוי?

והעניין, דנתבאר בשירת האזינו על הפסוק: הצור תמים פעלו וגו' צדיק וישר הוא (דברים לב, ד), דשבח יָשָׁר הוא נאמר להצדיק דין הקדוש ברוך הוא בחורבן בית שני, שהיה דור עיקש ופתלתל; ופירשנו שהיו [בני אותו דור] צדיקים וחסידים ועמֱלי תורה, אך לא היו ישרים בהליכות עולמים. על כן, מפני שנאת חִנם שבלבם זה את זה, חשדו את מי שראו שנוהג שלא כדעתם ביראת ה' הוא צדוקי ואפיקורס; ובאו על ידי זה לידי שפיכות דמים בדרך הפלגה ולכל הרעות שבעולם עד שחרב הבית. ועל זה היה צידוק הדין, שהקדוש ברוך הוא ישר הוא, ואינו סובל צדיקים כאלו, אלא באופן שהולכים בדרך הישר גם בהליכות עולם, ולא בעקמימות, אף על גאו שהוא לשם שמים, דזה גורם חורבן הבריאה והריסות ישוב הארץ.

וזה היה שבח האבות, שמלבד שהיו צדיקים וחסידים ואוהבי ה' באופן היותר אפשר, עוד היו ישרים... כמו שאנו רואים כמה השתטח אברהם אבינו להתפלל על סדום... והיינו ממש כ"אב המון גוים" (בראשית יז, ד), שאף על גאו שאין הבן הולך במישרים, מכל מקום [האב] שוחר שלומו וטובו.

This book, called "Bereishit" is called by the prophets "The Book of the Upright".... We must understand the reason: Why did Bilaam call out forefathers specifically by the name "upright", and not "righteous" or "pious", or the like? Also, why is this book specifically referred to with the name "upright"? And [why id Biaam pray for himself that his end should be like those who carry this title? The answer – it is explained with regards to the song of Haazinu on the verse "the Rock, whose actions are perfect... He is Righteous and Upright," that the praise of "upright" is used to justify Gd's judgment for the destruction of the Second Temple, for the generation was "twisted and corrupt." We explain that he people of that generation were righteous, pious, and involved in Torah - but they were not upright in the way they acted in the world. Therefore, because of their pointless hate in their hearts toward each other, they suspected those who saw the world differently than they did, with regards to fear of G-d, as a heretic or sectarian. Because of this, they came to bloodshed (as an exaggeration), and all the evils in the world, until the Temple was destroyed. This was the justification – that G-d is Upright – and does not tolerate these kinds of righteous people, but rather those who walk with uprightness in the ways of the world, not with corruption, even when it is for the sake of Heaven, as this causes the destruction of creation and civilization. This was the praise of the forefathers – that besides for being righteous and pious, loves of G-d as much as possible, they were upright... like we see when Avraham supplicated to pray for Sedom... That is [the meaning of] "the father of many nations" – that even though the son does not go on the straight path, the father still seeks his peace and goodness.

5. בראשית פרק יח

- (א) וירא אליו יקוק באלני ממרא והוא ישב פתח האהל כחם היום:
- (ב) וישא עיניו וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו וירא וירץ לקראתם מפתח האהל וישתחו ארצה:
 - (ג) ויאמר אדני אם נא מצאתי חן בעיניך אל נא תעבר מעל עבדך:
 - (ד) יקח נא מעט מים ורחצו רגליכם והשענו תחת העץ:

The LORD appeared to him by the terebinths of Mamre; he was sitting at the entrance of the tent as the day grew hot. Looking up, he saw three men standing near him. As soon as he saw them, he ran from the entrance of the tent to greet them and, bowing to the ground, he said, "My lords, if it please you, do not go on past your servant. Let a little water be brought; bathe your feet and recline under the tree.

ותניא: כל היום כולו כשר למילה, אלא שזריזין מקדימים למצות. שנאמר וישכם אברהם בבקר.

The entire day is suitable for performance of the mitzva of circumcision; however, the vigilant are early in the performance of mitzvot, and circumcise in the morning. As it is stated with regard to the binding of Isaac: "And Abraham arose early in the morning" (Genesis 22:3) after hearing God's command.

7. תלמוד בבלי מסכת סוטה דף יד עמוד א

מר רבי חמא ברבי חנינא, מאי דכתיב: +דברים יג+ אחרי ה' אלהיכם תלכו? וכי אפשר לו לאדם להלך אחר שכינה? והלא כבר נאמר: +דברים ד+ כי ה' אלהיך אש אוכלה הוא! אלא להלך אחר מדותיו של הקב"ה, מה הוא מלביש ערומים, דכתיב: +בראשית ג+ ויעש ה' אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבישם, אף אתה הלבש ערומים; הקב"ה ביקר חולים, דכתיב: +בראשית יח+ וירא אליו ה' באלוני ממרא, אף אתה בקר חולים; הקב"ה ניחם אבלים, דכתיב: +בראשית כה+ ויהי אחרי מות אברהם ויברך אלהים את יצחק בנו, אף אתה נחם אבלים: הקב"ה קבר מתים.

And Rabbi Ḥama, son of Rabbi Ḥanina, says: What is the meaning of that which is written: "After the Lord your God shall you walk, and Him shall you fear, and His commandments shall you keep, and unto His voice shall you hearken, and Him shall you serve, and unto Him shall you cleave" (Deuteronomy 13:5)

But is it actually possible for a person to follow the Divine Presence? But hasn't it already been stated: "For the Lord your God is a devouring fire, a jealous God" (Deuteronomy 4:24), and one cannot approach fire. He explains: Rather, the meaning is that one should follow the attributes of the Holy One, Blessed be He. He provides several examples. Just as He clothes the naked, as it is written: "And the Lord God made for Adam and for his wife garments of skin, and clothed them" (Genesis 3:21), so too, should you clothe the naked. Just as the Holy One, Blessed be He, visits the sick, as it is writtenwith regard to God's appearing to Abraham following his circumcision: "And the Lord appeared unto him by the terebinths of Mamre" (Genesis 18:1), so too, should you visit the sick. Just as the Holy One, Blessed be He, consoles mourners, as it is written: "And it came to pass after the death of Abraham, that God blessed Isaac his son" (Genesis 25:11), so too, should you console mourners. Just as the Holy One, Blessed be He, buried the dead, as it is written: "And he was buried in the valley in the land of Moab" (Deuteronomy 34:6), so too, should you bury the dead.

8. שמות פרק כב פסוק כ

וגר לא תונה ולא תלחצנו כי גרים הייתם בארץ מצרים:

You shall not wrong a stranger or oppress him, for you were strangers in the land of Egypt.

9. דברים פרק טז פסוק יא

ושמחת לפני יקוק אלהיך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך והגר והיתום והאלמנה אשר בקרבך במקום אשר יבחר יקוק אלהיד לשכן שמו שם:

You shall rejoice before the LORD your God with your son and daughter, your male and female slave, the Levite in your communities, and the stranger, the fatherless, and the widow in your midst, at the place where the LORD your God will choose to establish His name.

10. דברים פרק ה

(יד) ויום השביעי שבת ליקוק אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך ושורך וחמרך וכל בהמתך וגרך אשר בשעריך למען ינוח עבדך ואמתך כמוך:

(טו) וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויצאך יקוק אלהיך משם ביד חזקה ובזרע נטויה על כן צוך יקוק אלהיך לעשות את יום השבת: ס

But the seventh day is a sabbath of the LORD your God; you shall not do any work—you, your son or your daughter, your male or female slave, your ox or your ass, or any of your cattle, or the stranger in your settlements, so that your male and female slave may rest as you do. Remember that you were a slave in the land of Egypt and the LORD your God freed you from there with a mighty hand and an outstretched arm; therefore the LORD your God has commanded you to observe the sabbath day.

11. דברים פרק טו

(יד) העניק תעניק לו מצאנך ומגרנך ומיקבך אשר ברכך יקוק אלהיך תתן לו:

(טו) וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויפדך יקוק אלהיך על כן אנכי מצוך את הדבר הזה היום:

Furnish him out of the flock, threshing floor, and vat, with which the LORD your God has blessed you. Bear in mind that you were slaves in the land of Egypt and the LORD your God redeemed you; therefore I enjoin this commandment upon you today.

12. ויקרא פרק כה פסוק מג

לא תרדה בו בפרך ויראת מאלהיך:

You shall not rule over him ruthlessly; you shall fear your God.

13. <u>שמות פרק א</u>

(יג) ויעבדו מצרים את בני ישראל בפרך:

(יד) וימררו את חייהם בעבדה קשה בחמר ובלבנים ובכל עבדה בשדה את כל עבדתם אשר עבדו בהם בפרך The Egyptians ruthlessly imposed upon the Israelites the various labors that they made them perform. Ruthlessly they made life bitter for them with harsh labor at mortar and bricks and with all sorts of tasks in the field.